

Kính - Sinh T Tr ng

Ch ng 40

Sinh T Tr ng

Cng may là nàng ph n ng c c nhanh, lúc ti p t ã tr v ng thân ng i, áp xu ng ngay tr c chi c bàn, v a khéo m t i m t v i Du v a lúc nghe th y ti ng ng ng ng u nhìn lên.

Nhan m không m y may nhúc nhích, gi nguyên t th khu u g i tr c bàn, cúi u th a: “Hoàng th ng v n tu”. Th t ra nàng tr c gi v n cho r ng trên i này có th thiên thu v n tu, tr con rùa ra thì ch có tiên quân trên Thiên ình.

Nàng ch nghe th y vài ti ng hít hà sau l ng, m t i th v bao vây bên ngoài th phòng, k vắc cung ng lo t gi ng lên, ao ki m u tu t kh i v, ch i hoàng h l nh m t ti ng là s xông vào b m nàng thành m t v ng th t b y nh y.

Du khép b n t u ch ng trên tay l i, tay kh ch ng c m, r i ng d y b o: “Bình thân”. Ngài y nhìn ra ngoài, ra l nh: “Lui xu ng c i”.

Nhan m t c thì c m th y hai câu nói này c a Du thoát ra kh i mi ng c c k có phong .

T p th v bên ngoài l p t c lui s ch không còn m t m ng.

Nhan m nhìn th y v t áo vàng r c ch m rãi b c t i ngay tr c m t mình, b y gi nàng m i ng th ng d y, nh ng v n gi u cúi th p. Trong lòng nàng r t rõ, xông vào hoàng cung kinh ng thánh giá ã là t i chém u, còn không bi t i u ngoan ngoãn, có b l ng trì i n a c ng là t mình chu c l y. Hu ng h a s m i ng i i v i ng i l ngh a chu toàn, thái nhã nh n u s n y sinh chút ít c m tình, ch ng ai l i i a k n nói x c x c lúc nào c ng ch ng i mình.

Ai ng Du ng n ng ch c lát, r i h i m t câu khi n nàng há h ng c ng l i: “Ng i là yêu?”.

Nhan m t khéo m t li c th y ng i thái giám ng u kia t u t i chân u b t u run l y b y, th t không bi t nên m nh mi ng ch i ph ng hay là th ng th n th a nh n s th t này.

Du ph y tay m t cái, tr m gi ng b o: “Các ng i ra ngoài c i”. Hoàng ã phát l nh, m y thái giám cung n kia ch còn n c m t mày tr ng b ch, hai chân run r y lui s ch ra ngoài, kh khàng khép c a phòng l i.

Nhan m có chút không hi u, t i sao phàm nhân v a nghe t i yêu quái, không hã n tay chân b n r n thì là vắc máu chó, n c bùa xông t i òi ánh

òì gi t, nh ng lúc nhìn th y tiên quân, tiên t trên Thiên ình thì l i hoàn toàn không nh v y. Th t ra nàng c m th y yêu và th n tiên c ng có khác là bao âu.

Du t a ng i bên bàn, c i b o: “Giáng Phi c a tr m, th t ra c ng là yêu, khi y ng m qua, h n ng i c ng gi ng nh nàng. Nay ã hai m i n m trôi qua, dung m o c a ng i m t chút c ng không i, qu úng là v y”.

Nhan m l p b p: “Hoàng th ng, ta qu th t là yêu, nh ng còn Giáng Phi c a ng i ch e không ph i”.

Nàng nh v hoa tinh cô n ng xinh p kia và mình qu là ng o, nh ng l n này vào hoàng cung l i không h phát hi n có yêu khí, tuy nàng không rõ ã x y ra bi n c gì, nh ng có nh ng chuy n tuy t i không th th a nh n, c bi t là lo i vi c làm chia uyên r thúy, ly gián n i b này, làm r i nh t nh s b tr i ánh thánh âm.

“Ta c ng bi t Giáng Phi nàng hi n gi ã không ph i n a, c ng ch là thu n mi ng h i v y thôi.” Du ch m rãi ng ng u nhìn lên, “Ng i còn có b n ng hành?”.

Nhan m r u r “ m” m t ti ng.

ng Châu t trên xà nhà nh nhàng áp xu ng, phong thái r t m c ung dung, nh c g u áo, qu m t chân xu ng: “Tham ki n hoàng th ng. Kinh ng ng giá, th c ã m o ph m thiên nhan, xin hoàng th ng trách t i”.

Nhan m vò ch t n m tay, r t mu n tung sang m t cú m h i th m thân th h n. V n đ ang yên ang lành, n u không t i h n thình lình y v ng nàng xu ng thì c n b n s không có ai phát hi n.

Du gi tay ra hi u, ôn t n lên ti ng: “Bình thân”.

“Hoàng th ng, th t ra b n ta l n này n, là có vi c mu n h i xin ng i.” Nhan m th y ph n ng c a Du không gi ng nh ang gi n đ , bèn cúi u kh nói: “Nghe nói g n ây có v quan a ph ng mi n B c ti n c ng vào cung m t t c ng ph m, bên trong có m t món v t là m t trong th ng c t th n khí...”.

“Th nên, hai ng i vào cung v n là mu n tìm món th n khí này?”

Nhan m th m ngh , qu không h là hoàng , l i ra kh i mi ng u u nhã, dùng “tìm” ch không ph i “chôm”.

Du n c do đ c ng không, m mi ng li n ng ý ngay: “Tr m bây gi s cho ng i tìm t c ng ph m ó t nhà kho mang v ây, hai ng i c ch n mà xem”.

Nhan m l i ngh , qu không h là hoàng , nói chuy n c ng th ng th ng quy t oán t i v y, nh t ngôn c u nh, m t l i áng giá ngàn vàng. Nàng l p t c ch p th i c tán t ng: “Ta m y n m nay luôn nghe bách tính khen ng i hoàng th ng ng i tr qu c anh minh, m t lòng vì vi c n c nh c công th nào, hôm nay t n m t ch ng ki n m i hay nh ng l i nói kia qu ch ng sai”.

Du đưa vạt lúc tấc chân tấc a th phòng, mấc a th p gi ng d n dò thái giám ng u ang h u bên ngoài m y câu, nghe th y m y l i này thì thoáng s ng ng i, r i ch t xoay l i nhìn v phía ng Châu: “Nàng ta là yêu, còn ng i h n là không ph i?”.

ng Châu nh t th i ch a ngh t i d ng ý c a i ph ng, bèn kh g t u.

Du l i xoay u sang, b o v i ám th v bên ngoài: “Yêu thì thôi b i, các ng i nhi u ng i nh v y l i có th m t ng i bình th ng ra vào tho i mái trong cung, nh ng ai tr c êm nay t t th y u ph t m t n m b ng l c, t mình t i n i v ph l nh ph t”.

Nhan m c ý t ng l h t nh ng ánh m t oán h n d ng trên ng i mình, xoay sang nói v i ng Châu: “T i ng i ó, ng i ta còn có c nhà già tr l n bé ph i nuôi, ng i l i h i cho b n h b tr m t n m b ng l c”.

ng Châu sa s m nét m t không n i m t l i.

Ng i trong hoàng cung làm vi c úng là r t nhanh, còn ch a t i hai chén trà ã có m i m y thái giám tay chân lạnh l khuân chín chi c r ng to vào th phòng.

Du ng i xu ng bên bàn, tay nâng chén trà h p m t ng m: “ v t u ã ây, hai ng i có th t tìm”.

ng Châu ch m rãi b c t i bên r ng, cúi ng i nh t t ng món m t lên xem th . H n l n l t ki m h t n m chi c r ng mà v n ch a thu ho ch c gì, không kh i kh chau mảy. H n b c t i tr c chi c r ng th sáu, chi c này so v i m y chi c tr c ó bé h n trông th y. V a thò tay vào, th n s c ng Châu ã tr nên k qu c m t cách r r t, lúc rút tay v , trên tay ã gi m t t m g ng c hình tròn ch m tr hoa v n. Nh ng ng v n c a chi c g ng này c mài gi a vô cùng tinh t , nh ng l i không theo m t c u trúc c th nào.

Nhan m ón chi c g ng c vào tay gõ gõ m t h i: “ ây là Lý Tr n hay a Ch ?”.

ng Châu l c u: “Ta c ng không bi t.”

Du m t bên ch m rãi c t ti ng: “Nay v t ã tìm th y, v y còn có vi c gì khác n a không?”.

Nhan m ngay t c kh c c t l i: “H i b m hoàng th ng, không còn vi c gì n a , làm phi n ã lâu, chúng th n s l p t c r i kh i”. u tiên hàng u hi n gi ó là l p t c tr v g p Li u Duy D ng và D M c, r i kh i Nam ô, c cho sau này hoàng có nh ra mu n tr t i b n h , thì c ng ch có th là m ng t ng mà thôi.

Nàng v a nh b n c so n l i dùng yêu thu t bày ra m t màn ch ng nhñn pháp l n ra kh i cung thì ã nghe Du thong th buông câu: “ i ã”. Nhan

mặt cách khác ngoảnh đầu sang nhìn hoàng , khiêm nhường thnh giáo: “Hoàng thượng còn cao kiêu gì?”.

“Ta phải nghĩ à hai người ra khỏi cung, lần ra lần vào thì này còn ra thì nghĩ gì nữa.” Dù vậy tay mặt cái, vài thì vài phút ch ý vào quặt chân xuống, “Truyện kể xưa truyền, lần phút tin về công và công thì này ra khỏi cung, không có xảy ra sự”.

Nhan nhìn mặt thì vài quặt kia run cầm cập là thì nghĩ, không khỏi sinh lòng cảm thông.

Đi qua hành lang phòng, Nhan xoay đầu sang nhìn thì vài mặt mày tái mét cảm mình, nh nh c t l i: “Thật là xin lỗi, hi vọng cho các vị mặt tôi mặt n mặt b mặt l c, bây giờ các vị có yêu cầu gì cứ nói với ta nghe ngóng, ta nhất nhất sẽ nghĩ thì a áng”.

Nghe thì vài kia ánh rọi thanh ao trên tay xuống, lo lắng cho ng lúi ra xa n mặt b c chân, giọng run lép lép áp: “Không không... thật sự không cần đâu, vài tiên này, xin cứ quên vì cứ nghĩ qua thì u nhân gì, á...”.

Có thể thì ý rằng, phạm nhân khi gặp phải yêu, sẽ có phần ng s hãi.

Thì nh nghe vậy Dù kia rõ ràng bị thì nghĩ bên gì nghĩ là yêu, nh nghe l i không hề tâm, cứ ch nghĩ là do nghĩ thì s ph i lòng i ph nghĩ.

Nhan mặt ch ành quay mặt sang thì nghĩ Châu: “Nếu nghĩ có c a Ch r i thì ph i làm sao nữa? Hay là nghĩ nh Ch M c, còn ph i gì i phong nghĩ ó?”.

Bên hành lang qua i n C nh D nghĩ, thì ý mặt thì u niên mặt m i r t khôi ngô ang ch ý nghĩ c chi u, phía sau còn có mặt t p thái giám cùng n ang u i theo c b t k p. Nghe thì u niên này lúc ch ý qua c nh Nhan mặt b c chân ch m l i, nhìn nàng n m t n c i, có nét phong l u khoáng t, ngoài u nhìn mặt cái, r i thì p t c ch ý kh i.

Nhan mặt b ng nhiên nh l i r t lâu v tr c, khi nàng còn ch a thành yêu, lang thang phiêu d t bên ngoài l c gì i. Cũng trong tòa thành c này, ã xem mặt v tu nghĩ c . Khi ý Dù còn tr tu i nh nghĩ ã phong l u thành thói, nhìn không ra chút thì lòng nào. Về sau, ngài y l i b ng lòng vì mặt nghĩ i con gái h i tâm chuy n ý, dù ã lên n v ngày nay c nghĩ v n nh c không h thay i.

N c i và t nghĩ m o c a thì u niên kia, d nghĩ nh chính là đáng v c a Dù thì i trai tr .

Nhan mặt bu t mi nghĩ l m b m: “Thật sao mặt nghĩ i, l i có thể vì mặt nghĩ i không chút quan h nào v i b n thân mà b ra nh i u n nh v y...”.

Nàng xoay đầu nhìn nghĩ Châu, lòng nghĩ , h n vì mu n tìm c nghĩ i trong nghĩ c m nghĩ kia, thì m chí không qu n an nghĩ b n thân lên nghĩ ki m tìm

thì ng c th n khí. T i sao nàng b y lâu nay l i ch a t ng g p qua m t ng i khi n mình có c m giác c d c lòng th ng yêu n v y?

Nàng t ng có quăng th i gian v n t ng D M c ít nh t c ng có chút thích mình, vì h n v n luôn i x v i nàng r t t t. V sau m i phát hi n, lo i quan tâm này hoàn toàn không ch dành riêng cho nàng, h n i v i Bách Linh, v i T Lân u r t m c chân thành. Khi hai ng i h cùng nhau, luôn luôn là nàng nói nhi u h n, th i gian nàng dành l y h n c ng nhi u. N u có m t ngày b n h ph i ng ai n y i, k th t s không ành lòng t b ph i ch ng ch có nàng?

Nàng ngoái u nhìn sang, th y ng Châu khoe mi ng kh nhích, nh ng cu i cùng v n ch ng nói gì.

H n nhìn th y ôi m t long lanh trong v t kia, nh viên ng c l u ly b r n, tâm tình bên trong v n v tan tác. Còn h n, ch ành l c b t tòng tâm.

Li u Duy D ng c m t m g ng c kia l t t i l t lui m t lúc, r i a ra m t k t lu n: ây là Lý Tr n, ch không ph i a Ch .

Nhan m có h i th t v ng: “Sao công t bi t ây là Lý Tr n?”.

H n l t t m g ng c l i, ngón tay quét qua ng vân trên m t sau g ng: “Trên này có kh c v n t th i th ng c , còn nói Lý Tr n có th soi th u nh ng huy n bí trong t tr i khi n con ng i ta bác c thông kim”. H n t Lý Tr n xu ng, m mi ng an i m t câu: “Tóm l i ch c n tìm ra món th n khí cu i cùng, thì ch c ch c là a Ch không còn nghi ng gì n a”.

ng Châu ng i yên bên bàn, không nhúc nhích c ng ch ng nói gì.

Nhan m th m nh , l i nói c a Li u Duy D ng rõ là d th a. Có t ng c ng b n món th n khí, hi n gi ã g p qua ba, duy nh t m t món còn l i không ph i a Ch thì còn có th là gì? L i nói chính là món th n khí cu i cùng này, c ng ch ng bi t n m nào tháng nào m i tìm ra c.

Ch t Li u Duy D ng kh “h ” m t ti ng, ng i u có chút lên cao.

Nàng ngay l p t c c nh giác nhìn sang i ph ng.

Li u Duy D ng ã t Lý Tr n xu ng bên mép bàn, nh ng lòng bàn tay l i v n c dính ch t trên m t g ng, không cách nào tách r i c.

D M c v n ang t a ng i bên c a, trông th y tình c nh này s c m t kh bi n, b c vào trong m y b c: “Li u huynh, món th n khí huynh t ng s h u tr c ây là gì?”.

Li u Duy D ng ng ng u nhìn h n, trong m t toát ra chút v hoang mang: “L nào... là Lý Tr n?”.

Nhan m trông th y dáng v b n h nh v y, càng l y làm l : “Lý Tr n tr c ây là v t c a công t , gi ã v l i tay mình, vì c này c ng r t t t mà”. L i v a th t ra kh i mi ng thì nàng ã rõ vì sao Li u Duy D ng b y lâu

nay mặt l nh nh tí n, ấy mặt không mặt g n sóng l i l n u tiên l v hoang mang. Nàng ch c m th y b n thân b m t ngu n l c vô hình cu n l y, tr c m t là ánh sáng chói lòa, toàn thân nh chìm ng p trong giá rét c a b ng l nh nghìn n m. C nh t ng xung quanh b t u méo mó, kéo dãn, l c l khi n nàng u váng m t hoa.

i khi m i th l ng d u tr l i, nàng m m t ra, quang c nh tr c m t c nh m t b c tranh th y m c tráng l , trên sông s ng mù ng p t a, th p thoáng có th th y c non xanh u n khúc tho t n tho t hi n trong màn h i s ng.

Sinh T Tr ng, D Vong Xuyên, Hoàng Tuy n o.

Nàng c ng r ng, su t i su t ki p mình c ng s không bao gi t chân tr l i n i này.

Li u Duy D ng m t chân qu khu u xu ng bên b sông, s c m t tái nh t, d ng nh trong kho nh kh c ó ã h ng tr ng th ng, nôn ra m t ng m máu t i. Thanh sáo ng c t trong tay áo r i ra, r t xu ng m t t gãy làm ôi.

D M c i m m c t l i: “Li u huynh v n là Thiên C c T H Chiêu Thánh Quân, Lý Tr n ã g i tr v tiên l c c a huynh y, d a vào c th huynh y hi n gi , ã không còn dung n p n i ngu n tiên l c tr c ây”.

ng Châu l ng thnh m t lúc, r i b o: “C nh t ng n i này, r t gi ng v i c nh v trong b c h a gian th ch th t cu i cùng c a tòa c m tr n Thanh Th ch”.

Nhan m th dài: “Khi ó ta nhìn th y b c h a kia, còn h i qua ào cô n ng có tin là ta t ng t i U Minh a ph hay không. Lúc ó ng i nói v i ta, bây gi n m m còn h i b s m. Th t ra n i này chính là U Minh a ph , ta v n d không h ùa gi n”.

Nàng ã l n l a nán l i n i này su t c nghìn n m, sao l i có th lãng quên cho c?

Sinh T Tr ng, D Vong Xuyên, Hoàng Tuy n o.

Ph ng ph t còn v ng c nh t ng ngày tr c.